

“अनेकान्तो विशद्व्याप्यसिद्धः प्रतिपत्तितः ।
कालावयोपदिष्टश्च हेत्वाभासस्तु पञ्चधा” ॥
असिद्धिः, स्त्री, (न सिद्धिः । नञ्समासः) अनि-
प्यन्तिः । न्यायमते सा त्रिविधा । पक्षासिद्धिः १
यथा काञ्चनमयपर्वतो वज्रिमान् इत्यादिः १ ।
स्वरूपासिद्धिः २ यथा, पर्वतः काञ्चनमय-
वज्रिमान् इत्यादिः २ । व्याप्यत्वासिद्धिः ३ यथा,
पर्वतो वज्रिमान् ज्वलत्वादित्यादिः ३ । (यथा
भाषापरिच्छेदे ।
“आश्रयासिद्धिराद्या स्यात् स्वरूपासिद्धिरप्यथ ।
व्याप्यत्वासिद्धिरपरा स्यादसिद्धिरतः स्त्रिधा ॥
पक्षासिद्धिर्यत्र पक्षो भवेन्ननिमित्तो गिरिः ।
ऋदो त्रयं घूमवत्त्वादत्रासिद्धिरथापरा ॥
व्याप्यत्वासिद्धिरपरा नीलधूमदिके भवेत्” १)
असिधावः, पुं, (असिं धावति निर्मूलं करोतीति ।
असि + धाव + अण् ।) शस्त्रमार्जकः । इति
जटाधरः ॥ शिकलकार इति भाषा ।
असिधावकः, पुं, (असिधाव + स्वार्थे कन् ।) असि-
धारकर्ता । अस्त्रमार्जकः । इत्यमरः ॥
असिधेनुः, स्त्री, (असिधेनुविर यस्याः । असेधेनु-
सादृश्येण कुरिकाया स्तद्वत्ससादृश्यम् ।) कुरि-
का । इति हलायुधः ॥ कुरी इति भाषा ।
असिधेनुका, स्त्री, (असिधेनुका इव यस्याः ।)
कुरिका । इत्यमरः ॥
असिपत्रः, पुं, (इक्षुपत्ते, असिरिव तीक्ष्णं पत्रं
यस्य ।) इक्षुः । खड्गकोषः । नरकविशेषः ।
इति मेदिनी । गुह्यनाम ढणं । इति राजनि-
र्घण्टः ॥
असिपत्रकः, पुं, (असिपत्र + कन् ।) इक्षुः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥
असिपत्रवनं, स्त्री, (असिरिव तीक्ष्णं पत्रं यस्य
तादृशं वनं ।) नरकविशेषः । “पत्रैर्यत्र विदा-
र्यते” । इति मनुः ॥ “यत्स्विह वै निजपथादना-
पद्यपगतः पाषण्डक्षीपगतस्तमसिपत्रवनं प्रवेश्य
कथया प्रहरन्ति तत्रासावितस्ततो धावमानः
उभयतोधारे स्तानवनसिपत्रैश्चिद्यमानसर्वाङ्गो
हा हतोऽस्मीति परमया वेदनया मूर्च्छितः पदे
पदे निपतति स्वधर्महा पाषण्डानुगमनफलं
भुङ्क्ते” । इति श्रीभागवते ॥
“असिपत्रवनं नाम नरकं षड्गु चापरम् ।
योनानां सहस्रं वै ज्वलदप्रास्ततावनिः ॥
तत्रा सूर्यकरश्चण्डैः कल्पकालाग्निदारुणैः ।
प्रपतन्ति सदा तत्र प्राणिनो नरकौकसः ॥
तन्मध्ये च वनं शीतं क्षिगपत्रं विभाष्यते ।
पत्राणि यत्र खड्गानि पलाणि द्विजसत्तम” ॥
इति मार्कण्डेयपुराणे ।)
असिपुच्छकः, पुं, (असिगिव पुच्छो यस्य ।) शिशु-
मागः । इति हारावली ॥
असिपुत्रिका, स्त्री, (असेः पुत्रीव ।) कुरिका ।
इति हलायुधः ॥
असिपुत्री, स्त्री, (अमः पुत्रीव ।) इत्यमरः ॥ कुरिका ॥
कुरी इति भाषा ।

असिमेदः, पुं, (असिरिव मेदो निर्वासो यस्य ।)
विट्खदिरः । इति शब्दरत्नावली ॥ (इरिमेद-
शब्देऽस्य गुणा ज्ञेयाः ॥)
असिहेतिः, पुं, (असिहेतिः प्रधानास्त्रं यस्य ।)
खड्गधारी योद्धा । तत्पर्यायः । नैस्त्रिंशिकः २ ।
इत्यमरः ॥
असु, स्त्री, (अस्यतेऽनेन । अस् + उ ।) चित्तं ।
उपतापः । इत्युणादिकोषः ॥
असुः, पुं, (अस्यन्ते इति । अस् + उ ।) प्राणः
पञ्चप्राणेषु बहवचनान्तः । असवः । इत्यमरः ॥
“तेजस्विनः सुखमसूत्रमपि संत्यजन्ति” ।
इति नीतिशतके । ६६ श्लोकः ।)
असुखं, स्त्री, (न सुखम् । नञ्समासः ।) दुःखं ।
इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा मनुसंहितायां १२ । १६ ।
“तौ धर्मं पश्यतस्तस्य पापं चातन्त्रितौ सह ।
याभ्यां प्राप्नोति संपन्नः प्रेषेह च सुखासुखम्” ॥
तत्रैव ४ । ७० ।
“न कर्मैर्निष्फलं कुर्यान्नायव्यामसुखोदयम्”)
असुधारणं, स्त्री, (असुधां धारणं ।) जीवनं । इत्य-
मरः ॥
असुभृत्, त्रि, (असून् विभर्तीति । असु + भृत् +
क्विप् ।) प्राणी । जीवः । यथा । “दृतय इव
श्वसन्त्यसुभृतो यदि तेऽनुविधा महदहमादयो
ऽहमसृजन् यदनुग्रहतः” । इति श्रीभागवते
दशमस्कन्धे ७७ अथये १४ श्लोकः ॥
असुरः, पुं, स्त्री, (अस्यति देवान् क्षिपति इति ।
असं + उरन् । यदा न सुरः विरोधे नञतत्-
पुरुषः । यदा नास्ति सुरा यस्य सः । सूर्यपत्ते
असति दीप्यते इति उरन् ।) सुर विरोधी ।
स तु कश्यपात् दितिगर्भजातः । तत्पर्यायः ।
दैवः २ दैव्यः ३ दनुजः ४ इन्द्रारिः ५ दानवः ६
शुक्रशिशुः ७ दितिसुतः ८ पूर्वदेवः ९ सुरद्विष्ट
१० देवविष्टः ११ देवारिः १२ इत्यमरः ॥
“सुराः प्रतिग्रहाद्देवाः सुरा इत्यभिविद्युताः ।
अप्रतिग्रहात्तस्य दैतेयाश्चासुराः स्मृताः” ॥
इति रामायणे ।) सूर्यः । इति मेदिनी । राज्ञः
इति ज्योतिःशास्त्रम् ॥
असुररिपुः, पुं, (असुराणां रिपुः ।) विष्णुः । इति
शब्दरत्नावली ॥
असुरसा, स्त्री, (न विद्यते सु शोभनो रसो यस्याः ।)
वर्षरी । इति रत्नमाणा । वावु इ तुलसी इति
भाषा । (वर्षरीशब्देऽस्या विशेषो ज्ञातव्यः ॥)
असुरा, स्त्री, रात्रिः । रासिः । इति मेदिनी ॥
असुराङ्गं, स्त्री, (असुरस्याङ्गा आङ्गा यस्य ।) कांस्यं ।
इति हेमचन्द्रः ॥
असुरी, स्त्री, (अस् + उरन् + डीष् ।) राजिका ।
इत्यमरटीकायां भरतादयः । राई सर्पा इति
भाषा ॥ असुरपत्नी ॥ [दरः । इत्यमरः ।
असुराङ्गं, स्त्री, (न + सुत् + ल्युट् ।) अवज्ञा । अना-
असुराः, त्रि, (न सुस्यः । नञ्समासः ।) सुख-
स्थितिरहितः । गेगो ॥

असृत्वा, स्त्री, (न + सूत् + ल्युट्) अवज्ञा । अना-
दरः । इत्यमरः ॥
असृया, स्त्री, (असृ च असृयायाम् । असृ + यक् +
अ ।) गुणधु देवाविष्कारणं । परगुणे देवारापणं
इत्यमरः ॥ (यथा साहित्यदर्पणे ।
“असृयान्यगार्ज्जनामौद्धत्यादसहिष्णुता ।
दोषोदोषभूमिभेदावज्ञानोद्धेङ्गितादिहत्” ॥
इयञ्च “हर्षासृया विषादाः” । इत्यादिना अभि-
चारिभावमध्येऽपि परिगणिता ॥)
असूर्यम्पश्या, स्त्री, (सूर्यमपि न पश्यति या । न +
सूर्य + वृश् + खश् । सत्यपि सूर्यदर्शनं प्रयोगो
भवति । यदा तु सूर्यदर्शनाभावमात्रम् सूर्य-
तरस्य चन्द्रादर्शनं वा विवक्षितं तदा खश् न
भवति ।) राजपत्न्यादिः । इति कलापपाणिनी ॥
“असूर्यम्पश्यन्त्वा त्वं किमभीरुरार्यसे” ।
इति भट्टिः ॥
असृत्वा, स्त्री, (सूर्यं आदरे तस्मात् ल्युट् ततो
असृत्वा, स्त्री, (सूर्यं आदरे तस्मात् ल्युट् ततो
नञ्समासः ।) अनादरः । इत्यमरः ।
असृक्, [ज्] स्त्री (न + सूत् + क्विप् ।) रक्तम् ।
इत्यमरः ॥ (“पानमप्यसृजः क्षिप्रं स्वपीडायै
जलौकसाम्” । इति दृष्टान्तप्रतकम् ।) कुड्मुं ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ विष्कम्भादि सप्तविंशति
योगान्तर्गतषोडशयोगः । तत्र ज्ञातफलं ।
“धनी कुक्षुः कुमतिर्दूरत्वा
विदेशगामी रुधिरप्रकोपः ।
महाप्रलोभी पुरुषो वलीया-
नरुक् प्रहृतौ किल यस्य जन्तोः” ।
इति कोष्ठीप्रदीपः । रत्नार्थं यथा, वैद्यकं ॥
“रसासृक्मांसमेदेऽपि मज्ज्युक्ताणि धातवः” ।
“तस्य पित्तमसृज्जांसं दग्ध्वा रोगाय कल्पते” ।
“वातासृक् पूर्व्वलक्षणा” । इति माधवकरः ॥
“विदाह्यन्नं विरुद्धश्च तत्तच्चासृक् प्रदूषणं ।
भजतां विधिहीनश्च स्रज्जगामरमैयुनं ॥
प्रायेण सुकुमाराणामचङ्गमग्रीणिनां ।
अभिघातादसृज्जेष ढणामसृजि दृष्टिते ॥
वातनैः शीतलैर्वायुर्दृष्टः क्रुद्धो विमार्गकः ।
तादृशनासृजा रुद्धः प्राक् तदेव प्रदूषयेत्” ॥
इति वाभटः ॥
“असृजः श्लेष्मणश्चापि यः प्रसादः परो मतः” ।
“तद्दर्वाद्दशत्काले वत्तमानमसृक् पुनः ।
जरापक्वशरीराणां यातिपक्षाशतः क्षयं ।
मदसूर्च्छां श्रमात्तानां वातविषमूत्रसङ्घिनां ।
निद्राभिभूतभीतानां नृणां नासृक् प्रवत्तते” ॥
इति सुश्रुतः ॥
असृक्करः, पुं, (असृक् शोणितं करोतीति । असृक्
+ क् + ट ।) शरीरस्थधातुः । इति हेमचन्द्रः ॥
(मत्तस्यानादिकस्य प्रथमं रसरूपता, रसस्य
परिपाकतो रत्नरूपता इति वैद्यके प्रसिद्धिः ।
“रसाद्रत्नं ततो मांसं मांसान्मेदः प्रजायते” ॥
इति सुश्रुतः ॥)
असृक्पः, पुं, स्त्री, (असृक् पिवतीति । असृक् +
पा + ड) राक्षसः इति हेमचन्द्रः ॥